

der er forbundet med den fredelige udnyttelse af atomenergien, repræsenteres.

Til varetagelse af opgaver i forbindelse med kommissionens daglige virksomhed og de for dens arbejde nødvendige forsøgsanlæg beskikker finansministeren efter forhandling med kommissionen og blandt dens medlemmer et *forretningsudvalg*. Forretningsudvalget kan have indtil 7 medlemmer, hvoraf eet af finansministeren efter samråd med udvalget udpeges til dettes formand.

De nærmere regler for forholdet mellem kommissionen og forretningsudvalget skal godkendes af finansministeren.

§ 3. Kommissionen er beføjet til efter retningslinier, der efter forhandling med kommissionen fastsættes af finansministeren, at antage den fornødne administrative, videnskabelige og tekniske *medhjælp*. Ansættelse af lederen af kommissionens forvaltning og af den teknisk-videnskabelige leder af kommissionens forsøgsanlæg skal dog godkendes af finansministeren.

§ 4. De til atomenergikommissionens virksomhed nødvendige midler bevilges på de årlige finanslove.

Kommissionen aflægger *årlig beretning* om sin virksomhed til finansministeren, der videregiver beretningen til folketinget.

I det oprindelige lovforslag havde § 2, stk. 1, 1. punktum, en noget anden affattelse, idet der ikke stod, at formand og næstformand skulle udpeges *efter forhandling med kommissionen*. Dette ændredes i folketinget, hvor man også omredigerede § 2, stk. 2, sidste punktum, som i det af finansministeren fremsatte lovforslag lød således: „Forretningsudvalget kan have indtil 7 medlemmer, hvoraf eet af finansministeren udpeges til formand.“

I bemærkningerne til lovforslaget hedder det bl. a.:

„Den 8. marts 1955 nedsatte regeringen en kommission med den opgave at forberede en aktiv indsats fra dansk side for *udnyttelse af atomenergien til samfundets tarv*.“

Baggrunden for kommissionens nedsættelse var, at det i den senere tid var blevet stadigt mere klart, at atomenergiens anvendelse på en række områder indenfor naturvidenskaben og teknikken vil få så afgørende indflydelse, at det må befrygtes, at de lande, der ikke deltager i arbejdet, vil blive afgørende svækket i deres udviklingsmuligheder, hvortil kommer, at det *stadigt stigende kraftbehov* nødvendiggør, at man fra det tidligst mulige tidspunkt nøje følger